

Milí kamarádi, spolužáci, pedagogové a všichni ostatní z naší školy!

Všem vám moc děkuji. Vážím si toho, co jste pro mě udělali.

Možná se budete divit, ale je mi smutno po škole - po vás všech tam. Když jsem byl zdravý, považoval jsem chodění do školy za samozřejmost a nutnou, často i otravnou povinnost. Po strávení několika týdnů v nemocnici nebo v izolaci doma mi došlo, že škola je vlastně docela fajn záležitost. No a tak si někdy sednu k počítači, koukám na stránky naší školy - naposledy včera...a najednou vidím článek "Čepice pro Maxe" a nevěřím vlastním očím...tak toto jsem opravdu nečekal! Jsem moc rád, že chodím právě do naší školy, kde je velká parta bezva dětí a ostatních dospělých členů, kteří mně pomohli, podpořili mě a udělali mi obrovskou radost! Já i moje mamka (p.uč.Fischerová) ještě jednou děkujeme a těšíme se, až se budeme moct za vámi vrátit.